

Prædiken til 1. søndag i fasten

Luk. 22, 24-32

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas: Apostlene kom også i strid om, hvem af dem der skulle regnes for den største. Da sagde han til dem: »Folkenes konger hersker over dem, og de, som udøver magt over dem, lader sig kalde velgørere. Sådan skal I ikke være; men den ældste blandt jer skal være som den yngste, og lederen som den, der tjener. For hvem er størst: den, der sidder til bords, eller den, der tjener? Er det ikke den, der sidder til bords? Men jeg er iblandt jer som den, der tjener. Jer er det, der er blevet hos mig under mine prøvelser, og ligesom min fader har overdraget mig Riget, overdrager jeg det til jer, for at I skal spise og drikke ved mit bord i mit rige, og I skal sidde på troner og dømme Israels tolv stammer. Simon, Simon! Satan gjorde krav på jer for at sigte jer som hvede; men jeg bad for dig, for at din tro ikke skal svigte. Og når du engang vender om, så styrk dine brødre.« Lukasevangeli- et 22,24-32

”Hvem skal regnes for den største af os?” Rangorden - hakkeorden - har altid været et stort spørgsmål. I skoleklasser, på arbejdspladser, i enhver flok. Vi får hurtigt kørt os selv og hinanden i position. Vi praktiserer i vid udstrækning det berømte citat fra George Orwells *General Napoleon*: ”Alle er lige, men nogle er mere lige end andre”.

Jesus stiller et andet spørgsmål: ”Hvem er størst: den, der sidder til bords, eller den, der tjener?” Det kan enhver svare på. Men Jesus fortsætter: ”Men jeg er iblandt jer som den, der tjener”. Han vender det på hovedet – som han så tit gør: Det handler slet ikke om at være størst eller først.

Ideen er ikke sådan at slippe. Vi kender alle til menneskets fortvivlede stræben: Størst, først, hurtigst, højest, bedst. Vi ved også, at det fører til misundelse, had, elendighed – sågar til brodermord, som vi hørte det i teksten læst fra alteret. Myten om Kain og Abel er grundfortællingen om, hvor vores stræben fører hen. Det er ikke *opad*.

Jesus tilbyder os ikke storhed. Han tilbyder os frihed fra vores fortvivlede stræben efter storhed. Han har én gang for alle afvist vores stræben efter at blive herrer, efter at blive først og størst. Det gjorde han ved at

Redaktion
Valgmenighedspræst
Margrethe Dahlerup Koch
Egevej 4
6950 Ringkøbing
mdkoch@mail.dk

Sognepræst
Søren Jensen
Byløkken 27
8240 Risskov
sjen@km.dk

Søndagslæsning
udkommer hver uge på
www.grundtvig.dk
– hvor man også
kan tilmelde sig
elektronisk nyhedsbrev
om Søndagslæsning

Grundtvigsk Forum
Farvergade 27
1463 København K
Telefon 3373 2800
vartov@vartov.dk

gøre sig selv til tjener. Jovist tæller konkurrencemomentet blandt mennesker. Men når det gælder Gud, tæller kun tjeneste – kærlighed.

Snakker jeg udenom? Har vi stadig ikke fået svar på disciplenes spørgsmål ”Hvem skal regnes for den største”? Næh, det har vi ikke. Men det er ikke svaret - eller manglen på svar - der er noget galt med, men derimod spørgsmålet. Det er, hvad Jesus siger: Præmisserne er forkerte. Målestokken er forkert. Der er nogle spørgsmål, der ikke kan stilles. Når vi spørger, hvem der er størst, er det lidt som at spørge: Hvor mange meter er det høje C?

Vi vil *så* gerne afprøve grænsen for Guds grænseløse kærlighed. Vi kan vel ikke være lige store og lige vigtige for Gud? Man kan næsten se Jesus smile: Jeg sagde *grænseløs*.

Vi spørger ud fra vores almindelige menneskelige præmisser: Hvem er størst? Vi er så vant til at tænke sådan. Men for Jesus er præmissen en anden: ”Jeg er iblandt jer, som den, der tjener”. Det giver ikke mening at spørge til ’størrelse’ i forbindelse med vores Gudsforhold. Det er absurd. Det er en latterlig stræben at forsøge at komme Gud nær, al den stund Gud for længst er nær - i medmennesket Jesus Kristus. At lede efter Gud i skoven, inde i sig selv, eller hvor det nu måtte være, er som at lede fortvivlet efter sine briller – bare for at opdage, at de sidder oppe i panden. Gud *er* nær, i Jesus. Det er bare at åbne øjne og ører for det. Det hjælper gudstjenesten os med. Ikke fordi Gud er nærmere her end andre steder. Men fordi det er her, vi taler om brillerne i panden. Det er her, vi taler højt om Guds nær-

vær.

Om man er stor eller lille, vind eller skæv, dum eller klog er fløjtende ligegyldigt. Det er ikke det, det handler om. Det handler om, at Gud er med os, dér hvor vi er – sådan som vi er. Det er lige meget, *hvor* vi sidder, om det er på trone eller mødding. Det afgørende er, at Gud sidder der sammen med os. Det er dét, Jesus vil os: Sidde til bords med os. Dele vores liv og livsvilkår med os, sådan som de nu engang er.

Er der nu alligevel ikke nogle, der er bare lidt nærmere Vorherre end andre? Nej! Det kan føles sådan, både for den, der *føler sig* nærmere, og for den, der ikke gør. Men Jesus kom ikke til særligt udvalgte, fortjenstfulde eller troende. Han kom til alle. Det er en god følelse at føle sig nær Gud, men det er i bund og grund ligegyldigt. Det afgørende er, at Vorherre er nær os. At Gud selv kom og stadig kommer til os i Jesus Kristus. At Gud taler til os – ansigt til ansigt. Om, hvordan, hvor meget eller hvor lidt han taler til andre ændrer ikke på, at han taler til mig; er mig nær i det, han siger og gør.

En gang sætter Jesus et lille barn ind i kredsen af voksne og siger: Den, der ikke modtager Guds rige ligesom et lille barn, han kommer slet ikke ind i det. Han siger ikke, at den lille er den største. Han siger, at der kun er én måde at tage imod Guds rige på: *Ligesom* et lille barn. Tomhændet, uden at påberåbe sig en indbildt fortjeneste. Det er den præmis, Jesus opstiller ved selv at gøre sig lille, gøre sig til tjener.

Jesus kom til både store og små. Gud er os nær, uanset hvor store eller små vi er, eller bilder os ind at være. Men vi kan kun tage

imod ham som små. Fordi det er dér, vi er i øjenhøjde med ham. Selvfølgelig skal vi søge tjeneren i køkken-regionerne, ikke ved højbordet.

Det kan godt være, vi så ikke kommer til at sidde til højbords. Og hvad så? Vi kommer til at sidde til bords med Vorherre selv. Højere kan ingen nå. Amen

Trille Bakkiam Brink Westergaard
Rudkøbing

Salmer:

2, 356, 365, 367, 373